

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pro Tvendo Sacro Coelibatv Axioma Catholicvm

Ceneau, Robert

Parisiis, 1545

Mox sequitur responsio ad impias Zuinglij calu[m]nias.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30468

istud, Oportet episcopum esse vnus vxoris virum, hoc est, non plures aut habere, aut etiã habuisse vxores. Polygamus enim est, qui aut pluribus simul, aut aliquoties repetitis fruitur nuptiis.

Mox sequitur responsio ad impias Zuinglij calūnias.

HOs nuptiatores comes adsequitur Tigurinus pseudoapostolus Zuinglius, magno calūniarum & impietatum agmine stipatus. Quem in medijs conatibus contemptæ, & quod grauius est, oppugnata Christiana disciplina hostili peritisse gladio ferūt. Sui interitus (qui vtinam suæ animæ fuerit salutaris) tempus & annum Ioannes Carion suo chronico hoc aperuit disticho,

Occubuit patrio bellator Zuinglius ense:

Et victa est armis gens populosa suis.

Quem si ætate priorem, hoc loco in acie posteriorem faciamus, nemo miretur, cum apud eos confusa sint omnia, & prepostera. vt non referat quos primos, quosve faciamus esse nouissimos: apud quos nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Hic inquam Zuinglius, dum perpetui cœlibatus gloriam prosternere ac scœdare nititur, sibi ipsi maculam comparat indelebilem. Nihil enim aliud quàm propriam inscitiam prodit, & notam mentis male sibi cōscia.

Primum itaque censet delirij speciem præferre, si quis promittat amico se illi daturū, quod ex ppria eius officina crumenave hauriat. Cui respondendum est, impium esse hoc negare: imo nihil offerri posse, quod non de manu domini acceperimus: quandoquidem omne datum optimum desursum est. Quare hæreticum est dicere, quicquam posse domino offerri, quod non de manu eius prodierit, qui ait, Sine me nihil potestis facere. Ipse enim est, qui operatur in nobis & velle & perficere. Sed & hæc calūnnia ex prædictis abunde refutata est.

Iam deinde temeritatis nos arguit, quod turmatim ad cœlibatum recipiantur, & continentia professionem complures: cum dominus dissuadens absterreat temerè accedentes, dicens, Qui potest capere, capiat. Et ad id quidem responsum est, ea verba hortantis esse, non absterrentis. Ita enim pij omnes interpretati sunt, vt ex citatis in eam rem

k

Literę numerales
annū indicat
cāt 1536.

locis demonstratum est. Nam si dominus Christianos absterret à cœlibatu, impius esset Paulus, utpote Christo cõtrarius: qui inuitat ad id, à quo dominus absterret. Inuitat autem dum ait, De virginibus præceptum domini non habeo, consilium autem do. Quin diuus Ambrosius quinque ex Paulo citat locos, quibus docet eundem hortari quosque ad amplectendum cœlibatum, dicens, Cõsilium non semel datum, sed sæpe repetitum. Et primo dixit, Bonũ est homini mulierem non tangere. Et iterũ, Volo sic omnes homines esse, sicut & me ipsum. Et tertio, Bonũ est illis, si sic maneant sicut & ego. Et quarto, Bonum est propter infirmitatem necessitatem, & hoc placere domino, & hoc honestũ esse. Postremo beatiorem esse in viduitate perseverantem, non tantũ suo consilio, sed etiã dei spiritu definiuit. Quenam igitur talis consiliarij benignitatẽ recuset, qui & voluntati habenas indulgeat, & id suadeat aliis, quod in se expertus vtile iudicauit, non facile comprehendi, nec fastidiosũ & queri? Hæc Ambrosius in lib. de viduis, Mira hereticorum cæcitas, quod nihil ex eorum ore prodire possit, quo non impingant ad lapidem offensionis, & petram scandali: cum impietatem in omnibus pro religione obtrudant, stultitiæ & temeritatis accūsantes eos, qui nihil aliud quàm ex præscripto sacrae scripturae sua vota peragant. Cæterum ecclesia nulli patrocinetur temeritati: quæ omnes admonet, & ingenti voce obtestatur accessuros ad cœlibatum, ut diu ac multum implorato diuino auxilio, secum cogitẽt quid ferre recusent, quid valeant humeri.

Quis non miretur pseudographi huius mores præposterios: qui cum videri velit totus pẽdere ab autoritate scripturae, eam tamen nusquã non vitiat, corrũpit, obscurat? Ait enim idcirco de medio tollenda esse vota, quod ea sint extra scripturam. Id quod falsum esse abunde demonstratum est in deipara virgine, quæ ait, Virum non cognosco. Idemq; ex Paulo celligi, qui de voto adstrictarum loquitur mulierum, dum ait, Nubere volunt, habẽtes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt. Est autem huiusmodi fides ex sacrorum conciliorum interpretatione castitatis perferenda iurata promissio. Adde quod ex cap. Ecclesiasticarum distinct. xi. pleraque extra scripturam reperiuntur: quæ ta-

in ecclesia Christi incōcuisse obseruat, & in huiusmodi instituto cōstantissime perseuerat. Quare hic Zuinglius bis peccat. Falsum enim assumit, & ineptissime colligit.

Futilia sunt, quæ præmissimus: sed istud longe vanissimum ac delirij plenum, quod pronunciare audet, Nullum onus imponendū esse humeris hominū præter mandatū de diligendo plus cæteris omnibus domino. Quare non esse imponendū continentia & cœlibatus iugū hac ratione cōtendit. Hic tot sunt errata, quot verba. Primū nemini imponitur iugum istud ex præcepto. Nemo nisi volēs accedit. Præmonentur singuli, vt magna cum maturitate id faciant: eis que designatur anni interuallum aut amplius, quo acceptare possint aut refutare propositæ continentia fastigiū. Nullus igitur onus imponit, sed pro sua quisque voluntate id accipit, diuino prius suffragio implorato.

Deinde inculcat iste impius Paulum, qui ad hoc omnes passim inuitat, nēpe (vt videri vult) ad nouū onus vltra præceptum de diligēdo deo. Deniq; in Christū ipsum impius est: quem scire debeat nos adhortari ad eunuchismū euāgelicum, etiā vltra mandatum dilectionis dei & proximi. In hoc quoq; suā cæcitatē prōdit: qui scire debuerat cōtinentia professionē nedū non sufficere, imo summopere cōducere ad charitatis Christianæ præceptū implendū. Dū enim scriptū sit, Beati mūdo corde, quā ipsi deū videbūt: hæc puritas cœlibatus magna ex parte lippitudinē oculorū abstergit, vt inde diuinæ maiestatis radius purius agnoscat, & agnitus syncerius diligatur. Non igitur vt onus aggrauat cœlibatus, quin potius leuiorē ac faciliorē viā parat ad charitatis culmē assequendū. Hac enim arte non grauat, sed leuatur onus. Quod mirandū est hunc impiū minime aduertisse, qui ex Paulo legisse debuerat, Mulier quæ nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro.

Illud præterea opponit, sed incassum: sic à domino donari castitatē, vt pro ipsius dātis arbitrio semel atq; iterum quādoq; auferatur oblata, ac vicissim restituat ablata. Non enim in hoc dominus quicquid tribuit vt auferat, imo vt perpetuo perseueret, qui ait, Si quis biberit ex hac aqua, fiet ei fons aquæ salietis in vitā æternā. Non cōfert vt auferat, de quo scriptum est, Sine pœnitentia sunt dona dei. Quin potius

prius deseritur, q̄ deserat: nec à se quenpiam dimittit, nisi dimissus. Nō est ergo cur timere debeas, ne tibi desit inuocatus: imo vt Augustinus ait, Nunquā dominus quæritur, nisi inuehtus. Sic nunquā deseritur, nisi desertus. Timeant potius hæc dona sibi deperire, qui animū ita despondent inuocatum, vt audire mereantur illud Psalmistæ, Deū non inuocauerunt: illic trepidauerūt timore, vbi non erat timor.

Necdum ebullire cessat impia temeritas, quæ ait, Irreligiosum esse fidere operibus futuris: contra id quod scriptū est, Nescit homo an odio, vel amore dignus sit. Fidit autem qui in posterū se obligat. Verū si quid haberet salis hæc insulsissima ratio, eo deduceret, vt iniquum fore censetur quicquā in futuro promittere: sicq; omnia vota etiam temporanea, quæ in scriptura passim legūtur, damnanda foret. Dicamus ergo Annā peccasse & Samuelem: peccasse etiam vnā cum suis parentibus Samsonem, atq; adeo totū Nazareorū ordinē: imo & male consuluisse Moysem, Psalmistā, ac Salomonem: qui vota edita de futuris persoluenda numine etiā afflati & inspirati censuerūt, ac districissime mādauerunt. Vides vt nusquā, quocunq; te vertas, apud Hæreticos deest impietas: qui nec verbum sine blasphemia seu prudentes seu imprudentes aut emittunt, aut euomunt. Quid igitur? Nemo audebit promittere conuersionē morum & vitæ: & in exorcismo temere agitur, quoties abrenūciatur diabolo & pōpis eius. Et temere deipara virgo pponēbat se virū non cogniturā, qm̄ illud ex futuro pōdebat.

O cæcas hominum mentes, ô pectora cæca.

Iam video satius esse compedibus & flagris huiusmodi appullare errores, q̄ nihil profutura his puicacibus ingenis ratiocinatione, cum eis agere. Satis ergo fuerit ex his specimen intueri eorum, qui intus adhuc delitescunt, errorum. Nam ex his paucis discere poteris reliquos.

Sequuntur rationes elidendæ, quæ aduersus omnia in vniuersum sacræ religionis vota proferuntur.

HVic non satis fuit castitatis institutum inuadere, nisi simul cætera vota impeteret, & hostiliter aggrediretur. Temerarium enim censet perpetuæ se deuere obedientiæ. Sic enim argutantur Zuingliani, Teme-